

Skiffhead verliest zijn glans

Professionalisering roeien werkt averechts op nationale wedstrijden kleine nummers

Amsterdam - Aan het totaal aantal inschrijvingen voor de Skiffhead, morgen op de Amstel, is het niet direct te zien. Maar de eens zo prestigieuze strijd lijkt zijn glans verloren te hebben.

Kirsten van der Kolk

In 1995 verschenen nog tachtig tot honderd skiffeurs plus ongeveer zestig skiffeuses aan de start. Nu komt de teller niet verder dan dertig bij de mannen en een schamele vijf bij de vrouwen.

De organisatie worstelt al enige jaren met slinkende aantallen bij de senioren. De reden dat het totaal aantal inschrijvingen toch gelijke tred houdt, is dat bij zowel de veteranen als de junioren de belangstelling toeneemt. Dirk Lippits, voormalig olympisch skiffeur en adviseur van de organisatie, heeft vorig jaar veel energie gestoken in lobbywerk onder de toproeiers.

Lippits heeft wel een verklaring voor de sterke daling. “Vroeger was het boordroeien nog niet zo ontwikkeld. De nadruk lag op het skiffen. De selecties vonden plaats op basis van de kleine nummers. De skiffhead was één van de selectiewedstrijden. Dat is nu heel anders en dat vind ik jammer. Ik denk dat het goed is als je veel wedstrijden tegen elkaar roeit in kleine nummers. Ik geloof heilig dat als je niet hard kunt roeien in een klein nummer, je niet groot kunt worden in een groot nummer. Ervaring opdoen bij een wereldbeker in een klein nummer is extreem waardevol. De roeibond moet die individuele competitie koesteren. Dat doen ze niet meer. Winnaars creëer je door gevechten van man-tot-man, niet door ze in een acht te verstoppen en ergometertests te laten doen.”

Er is nog een reden dat de vaderlandse roeitop de Skiffhead links laat liggen.

Lippits: “Het past niet meer in hun programma. Dat heeft te maken met de professionalisering. De Nederlandse equipe is tegenwoordig veel vaker op trainingskamp, ook tijdens nationale wedstrijden. Wij gingen onze eigen gang en na de eerste twee kilometerwedstijd werden er ploegen geformeerd. Dat gebeurt nu al veel eerder. Vervolgens stemmen ze hun seizoen af op de wereldbikers en de wereldkampioenschappen.”

“Het is logisch dat de blik verschuift naar de internationale wedstrijden. Maar toproeiers geven een wedstrijd status. Ze zijn een rolmodel. Voor talenten is het zinvol in een wedstrijd als de Skiffhead tegen toproeiers te varen. Maar de talenten vertonen ondertussen hetzelfde gedrag als de A-equipe; zo snel mogelijk zekerheid zoeken in een grote ploeg en niet meer de onderlinge concurrentie opzoeken. Ze lijken wel bang te verliezen. Je roeit wedstrijden omdat je het leuk vindt.”

“Ik heb twee keer de Skiffhead gestart, maar nooit gewonnen. Ik was een drama met sturen, de Amstel was niet mijn trainingswater, ik heb een keer een aanvaring gehad. Dat heeft voor mij niets aan het plezier van de wedstrijd afgedaan. Gelukkig start er nog wel een aanzienlijk aantal junioren op de Skiffhead, maar de organisatie moet bedenken wat voor wedstrijd ze in de toekomst wil zijn.”

De voorzitter van de organisatie van de Skiffhead, Irene Heemskerk, beaamt dat er iets moet veranderen. “We moeten een keus gaan maken. Willen we een jeugd- en veteranenwedstrijd zijn of een nationale wedstrijd? Dit kan gevolgen hebben voor de plek op de kalender. Misschien moeten we, om toproeiers te blijven aantrekken, naar het najaar verhuizen. De keus is helder, maar het antwoord nog niet.”